Четврта прес конференција со жири одржана на 17.11.2007 во 11 ч.

Говорници на прес-кафето
Сунчица Уневска - програмски координатор
Макс Азуле – претседател на жири
Станислав Семерџиев – член на жири
Антонио Митриќески – член на жири

Сунчица Уневска: Како би ја оцениле ситуацијата во европската кинематографија?

Макс Азуле: Тешко е да се даде мислење, бидејќи европската филмска индустрија се движи многу брзо. Франција на пример годишно прави околу 250 филмови и дава можност на 60-70 млади автори да направат филм и да се претстават. Денес имаме нова епоха во филмската индустрија. Во таа смисла говориме за т.н. четири екрани: киното, телевизијата, лап топот и мобилните телефони. Нов развој во Холивуд е 3Д технологијата без употреба на 3Д очила. Европскиот пазар е голем и нуди голем број на таленти.
Јас особено се интересирам за источно-европската кинематографија и сметам дека на младите автори, особено од Балканот, треба да им се дадат поголеми шанси.

Станислав Семерџиев: Јас би сакал да зборувам за еден друг аспект на европската кинематографија, односно дали постои нешто што се нарекува европски бренд.
На една средба со околу 200-300 филмски работници во Копенхаген, зборувавме за интересни прашања на оваа тема и дојдовме до заклучок дека европски бренд не постои.
Селекцијата на годинешниов филмски фестивал е одлична, и особено ми се допаѓа тоа што акцентот е ставен врз балканските филмови.
Што се однесува до комерцијалноста на европските филмови, статистиките покажуваат дека, годишно, од 1000 филмови за кино екран и повеќе илјади филмови за ТВ, само 50 создале профит, што е катастрофално.
Во европската кинематографија нема некои значајни промени, а можноста за тоа ја гледам во правењето национални филмови, филмови кои се однесуваат на конкретен регион или проблем. Сметам дека треба да се фокусираме на помали, но оригинални филмови.

Антонио Митриќески: Европската кинематографија е поделена на источно-европска, западно-европска и балканска. Филмот како најголем амбасадор на Македонија и Европа, треба особено да се негува. Проблемот во европската кинематографија лежи во младите автори. Доколку младиот автор, во матичната земја, успее да најде ко-продукции, ќе има поголеми можности да успее. Кога младите автори во Македонија ќе го завршат своето школување, тие немаат виза за да заминат во Европа и да се претстават себеси и се принудени да соберат средства од неколку места.
Сметам дека е особено важно добро да се познава проблемот на матичната земја или регионот И во филмовите да се внесува повеќе психологија.

Сунчица Уневска: Што е она што ќе ве води во оценувањето на филмовите?

Макс Азуле: Јас пред се ќе се водам од емоциите во филмовите. За да се одлучам за еден филм, потребно е тој да ми се допадне, да ме обземе и во него да има иновативност.

Станислав Семерџиев: Мене ми е важно приказната на филмот да биде јасна, да разберам што се случува, кој и зошто ги врши настаните и како таа ќе заврши. Ќе се водам пред се од прашањето дали можам да се идентификувам со ликовите во филмот и дали има квалитет.
Антонио Митриќески: Мене би ми се допаднал оној филм кој би прикажал конкретен проблем и кој би бил психолошки, емотивен и иновативен.

На денешното прес-кафе, исто така, беа претставени и Пол Хајет, гостинот од Велика Британија, дизајнер за специјални мејк ап ефекти, и Мојца Горогранц од Словенија, мејк ап артист.